

med Prisniveauets Bevægelser. — Om *Aldersrentelovens* Trangsgrenser har henvend 400 Sogneraad udtalt sig. Næsten alle har, direkte eller indirekte, anbefalet en Nedsættelse af de gældende Grænser, de fleste (jfr. nærmere under Spørgsmaal 10) i Forbindelse med et Forslag om, at Taksterne for Aldersrenten omlægges til Gunst for de mindst bemidlede. Enkelte foreslaar, at Grænserne varierer med Prisbevægelserne, enkelte foreslaar Ændringen af Trangsgrenserne opnaaet ved, at det i Aldersrenteloven hjemlede Tillæg til den faktisk oppebaarne Indtægt af 4 pCt. af Formuen forøges gennem en Forhøjelse af Procenten. (Omvendt er der dog ogsaa enkelte, der om det gældende Tillæg paa 4 pCt. udtaler, at det virker ubilligt overfor Ejere af fast Ejendom). Enkelte Sogneraad udtaler sig for at give det offentlige en udvidet Adgang til Refusion af oppebaaren Aldersrente i Rentenyderens Dødsbo. Nogle af Besvarelsene beskæftiger sig særlig med Aftægtsnydere, idet de fremhæver, at saadanne med det faldende Prisniveau faar Ret til en større Aldersrente, uanset at de ogsaa under det lavere Prisniveau har Ret til fuldt Underhold af Aftægtsyderen. Dette er formentlig rigtigt, men det bør dog her erindres, at en lignende Forbedring ogsaa i mange andre Tilfælde maa antages at ville indtræde for Aldersrentenydere med en vis Egen-Indtægt, idet denne normalt maa forudsættes at falde med Prisniveauet uden derfor at repræsentere en mindre Købeevne. Dette er en Følge af, at Lovens Indtægtsgrænser staa fast uden Hensyn til Pris- og Indtægtsniveauets Fald. Det her anførte, der i hvert Fald har en utvivlsom gennemsnitlig Gyldighed, kan dog for en given Rentenyder blive ret betydningsløst, saafremt Arbejdsevnen aftager med Alderen, og dette bevirker en reel Formindskelse af Egen-Indtægten. — Hvad angaar *Sygekasseloven*, udtaler et halvt hundrede Sogneraad sig om de gældende Indtægts- og Formuegrænser for Medlemsret i Sygekasserne; heraf anbefaler Halvdelen en Forhøjelse, Halvdelen en Nedsættelse af Grænserne. Enkelte nævner det tilfældige i Afgørelserne vedrørende Medlemsretten, naar kun et enkelt Aars Indtægt lægges til Grund, og anbefaler at tage et Gennemsnit af flere Aars Indtægt. Ca. 40 Sogneraad udtaler sig om Frikørselsretten, i Reglen saaledes at de anbefaler, at denne gøres afhængig af en nærmere fastsat Indtægts- og Formuegrænse i Stedet for det nu ifølge Sygekasseloven gældende Kriterium. Udtalelserne stemmer i det væsentlige overens med den ovenfor omtalte, af Vejle Amt fremsatte Udtalelse. — Endelig er til Spørgsmaal 7 henført forskellige Udtalelser, som af nogle Sogneraad er fremsat vedrørende Reglerne om Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Direkte eller indirekte ligger det i de fleste af disse Udtalelser, at Trangsgrenserne (Grænserne for Medlemsskab i de anerkendte Arbejdsløsheds-kasser) findes at ligge for højt. I flere Tilfælde rettes de fremsatte Anker imod, at Retten til Understøttelser haves uden Hensyn til, at den paagældende i den Del af Aaret, hvori Beskæftigelsen har været, har haft en normal Aarsfortjeneste efter det paagældende Steds Forhold.

Spørgsmaal 8.

Er der efter Raadets (Bestyrelsens) paa Erfaring grundede Skøn en uheldig Uoverensstemmelse mellem de forskellige Loves Værdighedsbetingelser? og hvilke Loves Værdighedsbetingelser (eventuelt Mangel af Værdighedsbetingelser) findes særlig uheldige?

Herom foreligger fra Institutionerne kun ganske enkelte Udtalelser. Invalideforsikringsfonden, Sygekasseinspektøren og Sygekassenævnet henstiller til Overvejelse Spørgsmaalet om Ydelse af § 63-Hjælp til Sygekassemedlemmer, der ikke er forsørgelsesberettigede her i Landet. Invalideforsikringsretten udtaler, at det maa findes rimeligt — under Hensyn til Invalideforsikringslovens Karakter af en Forsikringslov — at denne Lov ikke indeholder Værdighedsbetingelser. Derimod har Retten — som det nærmere har fundet Udtryk i et af denne til Socialministeriet fremsendt Lovudkast — fundet